

ĐỘNG HOA VÀNG

Phạm Thiện Thư

1

Mười con nhận trắng về tha
Như Lai thường trụ trên tà áo xuân
Vai nghiêng nghiêng suối tơ huyền
Đôi gò đào nở trên miền tuyết thơm

2

Xe lên bụi quán hoa đường
Qua sương trắng đậm phố phường úa thu
Tiếng chim ướt sũng hai mùa
Hạt rơi thêm lạnh hững hờ mây qua

3

Đế buồn dỗ giấc mù sa
Âm nao lãng đãng tơ ngà sương bay
Người về sao nở trên tay
Vớ hài đắm nguyệt thêm dài gót mơ

4

Con khuyển nó hót trên bờ
Em thay áo tím thờ ở giang đầu
Tường xưa có kẻ trên lầu
Ngày xuân gieo nhẹ trái cầu gấm hoa

5

Tóc dài cuối nội mây xa
Vàng con bướm nhụy lẫn tà huy bay
Dùng dằng tay lại cầm tay
Trao nhau khăn lụa nhớ ngày sầu đưa

6

Từ chim thỏ núi xa xưa
Về đây rớt lại hạt mơ cuối rừng
Từ em khép nép hài xanh
Về qua đục nở hồn anh đoá sầu

7

Ừ thì mình ngại mưa mau
Cũng đưa anh đến bên cầu nước xuôi
Sông này chảy một dòng trôi
Mây đầu sông thắm tóc người cuối sông

8

Ngày xưa em chữa theo chồng
Mùa xuân em mặc áo hồng đào rơi
Mùa thu áo biếc da trời
Sang đông em lại đổi dờn áo hoa

9

Đường về hái nụ mù sa
Đưa theo dài một nương cà tím thôi
Thôi thì em chẳng yêu tôi
Leo lên cành bưởi nhớ người rưng rưng

10

Sao em bước nhỏ ngập ngừng
Bên cầu sương rụng mấy từng mai mơ
Đêm về thấp nển làm thơ
Tiếng chân còn vọng nửa tờ thơ tôi

11

Đôi uyên ương trắng bay rồi
Tiếng nghe tha thiết bên trời chớm đông
Nửa đêm đắp mảnh chăn hồng
Lại nghe hoa lạnh ngoài đồng thiết tha

12

Con chim chết dưới cội hoa
Tiếng kêu rụng giữa giang hà xanh xao
Mai anh chết dưới cội đào
Khóc anh xin nhỏ lệ vào thiên thu

13

Tường thành cũ phiến bia xưa
Hồn dâu biển gọi trong cờ lau bay
Chiều xanh vòng ngọc trao tay
Tặng nhau khăn lụa cuối ngày rắng pha

14

Đêm dài ươm ngát nhụy hoa
Chim kêu cửa mộ trắng tà gõ bia
Em ơi rủ tóc mây về
Nhìn trăng nở để lời thề gió bay

15

Đợi nhau tàn cuộc hoa này
Đành như cánh bướm đôi tây hững hờ
Tìm trang lệ ố hàng thơ
Chữ xưa quyên đục bấy giờ chim di

16

Mây xưa cũng bỏ non về
Em xưa cũng già câu thề đó đây
Nhớ đành biết mấy tầm tay
Lông chim biển bắc hoa gầy bãi đông

17

Đợi ai trăng rỗi hoa buồn
Vắng em từ thuở theo buồm gió xuôi
Chiều chiều mở cổng mây trôi
Chênh vênh núi biếc mắt ngời sao hôm

18

Thế thôi phố bụi xe hồng
Hồ ngăn ngắt đục đôi dòng nhận bay
Đưa nhau đấu rượu hoa này
Mai đi đã hạc thành ngoài cuồng ngâm

19

Xuống non nhớ suối hoa rừng
Vào non nhớ kẻ lưng chừng phố mây
Về thành nhớ cánh chim bay
Xa thành thương vóc em gầy rạc hoa

20

Hạc xưa về khép cánh tà
Tiếng rơi thành hạt mưa sa tàn ngàn
Em về hong tóc mùa xuân
Trăng trầm hương toả dưới chân một vành

21

Em nằm ngó cội thu xanh
Môi ươn đào lý một nhành đôi mươi
Về em vàng phố mây trời
Tay đơm nụ hạ hoa đời gót xuân

22

Thì thôi tóc ấy phù vân
Thì thôi lệ ấy còn ngân dáng sương
Thì thôi mù phố xe đường
Thôi thì thôi nhé đoạn trường thể thôi

23

Gầy em vóc cỏ mây dời
Tay em mai nở chân trời tuyết pha
Ngày dài ngựa soãi cầm ca
Trán cao ngần nửa trăng tà ngậm sương

24

Xe lăn bánh nhỏ bụi hường
Lao xao vó rặng trên đường phố mây
Mưa giăng ráng đỏ hao gầy
Đôi con ngựa bạch ném dài tuyết sa

25

Chim nào hát giữa thôn hoa
Tay nào hong giữa chiều tà tóc bay
Lụa nào phơi nắng sông tây
Áo xuân hạ nọ xanh hoài thu đông

26

Con chim mùa nọ chưa chồng
Cũng bay rời rã trong dòng xuân thu
Từ em giặt áo đông tơ
Nay nghe lòng suối hững hờ còn ngâm

27

Thuyền ai buông lái đêm rằm
Sông thu ngân thoảng chuông trăng rì rào
Cửa sương nhẹ mở âm vào
Lay nghiêng bầu nậm rượu đào trầm ca

28

Lên non cuốc sỏi trồng hoa
Xuôi thuyền lá trúc la đà câu sương
Vớt con cá nhỏ lòng đồng
Mãi vui lại thả xuống dòng suối thơ

29

Vào non soi nguyệt tầm rùa
Đọc trên mai nhỏ xanh tờ lục thư
Thả rùa lại đứng ưu tư
Muốn qua hang động sống như nguyệt rùa

30

Em nghiêng nón hạ cầu mưa
Sông ngâm mây trắng nước chưa buồn về
Hoa sầu cỏ cũng sầu chia
Lơ thơ xanh tụ đầm đĩa vàng pha

31

Đất nam có lão trồng hoa
Mùa hoàng cúc nở ướp trà uống đông
Lại đem bầu ngọc ra trồng
Bầu khô cất nậm rượu hồng uống xuân

32

Người vui ngựa chợ xe thành
Ta leo cầu trúc bên ghềnh thác rơi
Theo chân chim gặp mây trời
Lại qua khói động hỏi người tu non

33

Bông hoa trắng rụng bên đường
Cánh thơm thông điệp vô thường tuyết băng
Con ong nhỏ mới ra giàng
Cũng nghiêng đôi cánh nhụy vàng rụng rơi

34

Mùa xuân bỏ vào suối chơi
Nghe chim hát núi gọi trời xuống hoa
Mức bình nước mát về qua
Ghé thôn mai nọ hỏi trà mạn xưa

35

Chim từ bỏ động hoa thưa
Người từ tóc biếc đôi bờ hạ đông
Lên non kiếm hạt tơ hồng
Đập ra chợt thấy đôi dòng hạc bay

36

Người về đỉnh núi sương tây
Ta riêng nằm lại đợi ngày mướp hoa
Bến nam có phố giang hà
Nghiêng nghiêng nậm ngọc dốc tà huy say

37

Tình cờ anh gặp nàng đây
Chênh chênh gót nguyệt vóc gầy liễu dương
Qua sông có kẻ chợt buồn
Ngó hoa vàng rụng bên đường chớm thu

38

Một mai em nhớ bao giờ
Bãi dâu vẫn mộ cho dù sắc không
Chân chim nào đậu bên cồn
Ngựa xuôi có kẻ lại buồn dấu chim

39

Đợi người cuộc mộng thâu đêm
Sông Ngân trở lệ dài thêm dòng nhoà
Anh nằm gối cỏ chờ hoa
Áo em bạch hạc la đà thái hư

40

Em từ rửa mặt chân như
Nghiêng soi hạt nước mời hư không về
Thâu hương hiện kính bồ đề
Phấn son chìm lắng hạt mê luân hồi

41

Ta về rũ áo mây trôi
Gối trắng đánh giấc bên đồi dạ lan
Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say

42

Ngựa xưa qua ải sương này
Còn nghe nhận lạc kêu hoài bãi sông
Nước xuôi gợn gợn mây hồng
Tiếng ca lạnh thấu hoàng hôn giục đò

43

Hoa đào tưởng bóng đào xưa
Thuyền sang bên nọ dòng mờ khói vơi
Hoa dương vàng nhạt sầu người
Ta về uống nước sông khuấy khoả lòng

44

Đưa nhau đổ chén rượu hồng
Mai sau em có theo chồng đất xa
Qua đò gõ nhịp chèo ca
Nước xuôi làm rượu quan hà chúc say

45

Khăn trắng từ độ trao tay
Nửa tan cát sỏi nửa mài nghiên sương
Mốt mai lòng có nghe buồn
Mảnh trăng hiện hoá thiên đường cõi chơi

46

Nhện cheo leo mắc tơ trời
Đòng chim qua hỏi mộ người tà dương
Đánh rơi hạt mận bên đường
Xuân sau mọc giữa chân thường cội hoa

47

Nụ vàng hương rộ tháng ba
Nửa đêm dậy ngó trăng tà tiêu tương
Chẳng như cội liễu bờ dương
Tóc xanh mướt giữa vô thường sắc không

48

Mai nào thơm ngát thu đông
Lược em chải rụng đôi dòng tơ xanh
Đôi chim hồng yến trên cành
Ngẩn ngơ quên rửa lông mình điểm trang

49

Mùa xuân mặc lá trên ngàn
Mùa thu mặc chú bướm vàng tương tự
Động nam hoa có thiền sư
Đôi kính lấy rượu tâm hư uống tràn

50

Nến khuya lửa hắt hiu vàng
Trang kinh lác đác đôi hàng nhận sa
Ý nào hoá hiện ngàn hoa
Chữ nào cần nguyệt trên tà áo ni

51

Đỗ non suối giọng thầm thì
Độ tam thế mộng xá gì vóc hoa
Ni cô hiện giữa ta bà
Búp tay hồng ngọc nâng tà áo trắng

52

Tiếng chim trong cõi vô cùng
Nở ra bát ngát trên rừng quế hương
Tiếng em hát giữa giáo đường
Chúa về trong những thánh chương bàng hoàng

53

Đố ai nhớ hết hoa vàng
Đố ai uống cạn sương tàng trắng trâu
Đố ai tát cạn mạch sầu
Thì ta để tóc lên cầu đón ai

54

Em về sương dẫm hai vai
Dấu chân là cánh lan dài nở đêm
Từ em hé nụ cười huyền
Mùa thu đi mất trên miền cỏ hoa

55

Guốc mòn lẫn tiếng sơn ca
Sư về chống gậy trúc qua cầu này
Ngó bờ suối lạnh hoa bay
Thương sao giòng nước trôi hoài thiên thanh

56

Có con cá mại cò xanh
Bơi lên nguồn cội tắm nhành suối xuân
Nửa dòng cá gặp phù vân
Hỏi sao mây bỏ non thần xuống chơi

57

Dù mai lều cỏ chân trời
Khơi hương lò cũ khóc người trong thơ
Em còn ửng má đào tơ
Tóc xưa dù có bây giờ sương bay

58

Lên non ngắt đoá hoa này
Soi nghiêng đáy suối bóng ai nhạt nhoà
Nom hoài chẳng rõ là ta
Tắm xong khoác áo hát ca về làng

59

Tay đeo vòng ngọc xênh xang
Áo em bay giải tơ vàng thiết tha
Bước chân tìm chán ta bà
Ngừng đây nó hỏi: đâu là vô minh

60

Hỏi con vạc đậu bờ kinh
Cớ sao lặn đặng cái hình không hư
Vạc rằng: thừa bác thiên thư
Mặc chi cái áo thiên sư ỡm ờ

61

Nước đi từ thửa bao giờ
Dòng xuôi người đứng trên bờ ngó xuôi
Chừng đâu dưới bến hoa tươi
Buộc thuyền xưa đã có người ngó sông

62

Từ hôm em bỏ theo chồng
Áo trắng em cất áo hồng em mang
Chiều nay gỡ lại bàng hoàng
Mười năm áo cũ hoe vàng lệ xanh

63

Đôi chim nhỏ nhỏ trên cành
Giục nhau đan tổ cỏ xanh bên đường
Nửa đời mây nước du phương
Thiền sư ngắt cỏ cúng dường phật thân

64

Gò chiều ùn bụi sương lên
Hỏi ra mới biết nơi yên cảnh vàng
Bên mồ chồn cáo đùn hang
Chim kêu như lãnh tiếng nàng ngân nga

65

Cuối xuân ta lại tìm qua
Tiểu thư chi mộ thềm hoa dại tàn
Sớm thu ta đánh đồ sang
Bên đường cỏ mộ lại vàng cúc hoa

66

Trúc thưa cổng gió ơ hờ
Em ra tựa cửa nghĩ chưa lấy chồng
Sông ơ xanh nhé một dòng
Mùa xuân cấp rỏ ra đồng vớt hoa

67

Đường dài xao xác chim ca
Người còn khoác nón theo tà dương nao
Ván cò bầy trắng bông đào
Sao lên núi thắm trắng vào chén không

68

Đôi thu vắt suối mây hồng
Chim xanh lác đác ngược dòng hoa tiên
Bắc sào lửa lụn chờ em
Lệ xưa ai đã đổ nên dầu này

69

Đón em như ngóng chim trời
Bãi xuân sớm đậu chiều dời khói thu
Em còn áo trắng ngày xưa
Trong anh muôn thừa bao giờ lệ hoen

70

Khởi trầm thơm tưng kinh hiền
Máu xuân mạch lạnh trong miền xương da
Vườn chùa có nụ hàm ca
Sương khuya: pháp bảo trắng tà: vô môn

71

Mai tươi cánh nở bên cồn
Mưa bay lấm tẩm cảnh hương trắng ngời
Thu đông tàng ẩn kho trời
Hạt rơi rụng ngọc cánh rời rã hoa

72

Cổng làng mở cánh sao sa
Nhã lan loáng thoáng tiếng gà xóm mai
Lên chùa dâng đĩa hoa nhài
Chợt viên trăng lạnh trên hải tổ sư

73

Chuông ngân chiều lặng trầm tư
Tiếng lời đẫm hạt thiên thư bênh bông
Điệu về tay giấu chùm bông
Gót chân đất phật trở hồng hồng sa

74

Bóng trăng tịch mặc hiên nhà
Thành đàn nẩy hạt tỳ bà quyện hương
Gió thu từ độ tha phương
Về trên hốc gỗ bên đường lặng im

75

Áo em vạt tím ngàn sim
Nửa nao nức gọi nửa im lặng chờ
Yêu nhau từ độ bao giờ
Gặp đây giả bộ hững hờ khói bay

76

Tình cờ như núi gặp mây
Như sương đậu cánh hoa gầy tiêu dao
Tình ra thì giấc chim bao
Chuyện mười năm cũ lại nao nao lòng

77

Cành sen lá chữu sương trong
Áo ni xám vạt trời hong buồn về
Tay nào nghiêng nón thơ che
Tay nào lần chuỗi bồ đề xanh xao

78

Đôi mày là phượng cất cao
Đôi môi chín ửng khoé đào rùng mớ
Tiếng nàng vỡ bạc thành thơ
Tụng dòng kinh tuệ trên tờ khói mây

79

Tóc em rùng ngát hương say
Tay em dài nọ hoa lay dáng ngà
Mắt xanh bản nguyệt di đà
Bước trầm hương nhẹ lẫn tà dương chim

80

Mắt nàng ru chiếc nôi êm
Ru hồn tôi ngủ ngàn đêm tuyết vời
Em là hoa hiện dáng người
Tôi là cánh bướm cung trời về say

81

Một đêm nằm ngủ trong mây
Nhớ đầu tiên kiếp có cây hương trời
Cây bưởi trắng ngát hương đời
Nụ là tay phật chỉ người qua sông

82

Non xanh khoác áo sương hồng
Con chim điểm tuyết ngoài đồng vụt bay
Tiếng kêu lạnh buốt lòng tay
Ngón bông lại chợt tuôn đầy lòng hoa

83

Em bên cửa chuốt tay ngà
Cội lan đông mặc nở qua mấy nhánh
Ngày em ướp áo hồ xanh
Con uyên tha thiết trên cành gọi thu

84

Ni về khép cửa chùa tu
Sớm mai mở cổng quét thu vườn hồng
Thu vương ngọn chổi đôi bông
Thoảng dâng hương lạ bướm vòng cánh duyên

85

Sư lên chót đỉnh rừng thiền
Trong tim chợt thấp một viên tà dương
Ngón tay nở nụ đào hương
Cầm nghiêng tịnh độ một phương diệu vời

86

Một dòng hoa nổi trên trời
Một dòng hoa nở trong người trầm tư
Cánh nào mở cõi không hư
Phiến băng tuyết khảm một tờ kim cương

87

Thư em ướp nụ lan vàng
Lời em gió núi chiêm đàn thoảng xa
Áo em phát cõi di đà
Ngón chân em nở cánh hoa đại từ

88

Chênh vênh đầu trượng thiền sư
Cửa non khép ải sương mù bóng ai
Non xanh ướp hởi trang đài
Trăm năm còn lại dấu hài động hoa

89

Ngày xưa bên đậu vàng hoa
Chiều chiều kê chõng nằm ra ngó trời
Năm sau em bỏ đi rồi
Ta về ngồi lắng mưa rơi giậu buồn

90

Trên nền gạch nẻ rêu phong
Xưa phơi nhả điệu giờ hong đoá qui
Trẻ đào bãi cỏ xanh rì
Được thanh kiếm quĩ bao kỳ thu han

91

Non đem nhận nhốt trong thành
Cho sông chưa trở yếm xanh dưới cầu
Người còn dệt lụa tằm dâu
Đêm nghe mưa rụng thiên thâu ngoài giàn

92

Núi nghiêng suối vắt tơ đàn
Nhìn ngoài thạch động mưa vàng lụa thưa
Nghiêng bình trà nhớ hương xưa
Từ vàng hoa nọ bây giờ vàng hoa

93

Sáng nghe lan rụng mái nhà
Chùng như mưa nhẹ núi xa mùa này
Đường về mù mịt ngàn mây
Về nam đôi cánh chim bay xạc xào

94

Mây dù chẳng chất non cao
Đường về dù chẳng sông đào nông sâu
Đêm đêm lòng dục nẻo sâu
Thêm trắng ngõ tường hoa cau rụng thắm

95

Nhớ cha giọt lệ khôn cầm
Dưới trăng lấp lánh như trâm vân quỳnh
Nghiêng ly mình cạn bóng mình
Tay ôm vò nguyệt một bình mây bay

96

Gối tay nệm cỏ nằm say
Gõ vào đá tụng một vài biển kinh
Mai sau trời đất thái bình
Về lưng núi phượng một mình cuồng ca

97

Gây giàn thiên lý vàng hoa
Lên non cắt cỏ lợp nhà tụ mây
Xuống đầm tát cá xâu cây
Bới khoai vùi lửa nằm dài nghe chim

98

Khách xa nhớ đến nhau tìm
Lên đồi trẩy một giỏ sim làm quà
Hứng nước suối thết bình trà
Hái bầu nấu bát canh hoa cười khàn

99

Vào hang núi nhập niết bàn
Tinh anh nở đoá hoa vàng cửa khe
Mai sau thí chủ nào nghe
Tìm lên xin hỏi một bè mây xanh

100

Hoa vàng ta để chờ anh
Hiện thân ta hát trên cành tâm mai
Trần gian chào cõi mộng này
Sông Ngân tìm một bến ngoài hoá duyên

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành bài hát *Đưa em tìm động hoa vàng*.

Nguồn: Phạm Thiên Thư, *Động hoa vàng*, Cỏ Thơm xuất bản, 1971

Đưa em tìm động Hoa Vàng

Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng nhớ người
Thôi thì thôi đừng ngại mưa mau
Đưa nhau ra tới bên cầu nước xuôi
Sông này đây chảy một giòng thôi
Mấy đầu sông thẳm khóc người cuối sông

Nhớ xưa em chưa theo chồng
Mùa Xuân may áo áo hồng đào rơi
Mùa Thu em mặc áo da trời
Sang Đông lại khoác lên người áo hoa

Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
Thôi thì em chẳng còn yêu tôi

Leo lên cành bươm khóc người rưng rưng
Thôi thì thôi mộ người tà dương
Thôi thì thôi nhé đoạn trường thế thôi

Nhớ xưa em rũ tóc thề
Nhìn trăng sao nở để lời thề bay
Đội nhau tàn cuộc hoa này
Buồn như cánh bướm đời Tây hững hờ

Rằng xưa có gã từ quan
Lên non tìm động hoa vàng ngủ say
Thôi thì thôi để mặc mây trôi
Ôm trăng đánh giấc bên đời dạ lan
Thôi thì thôi chỉ là phù vân
Thôi thì thôi nhé có ngàn ấy thôi

Chim ơi chết dưới cội hoa
Tiếng kêu rơi rụng giữa giang hà
Mai ta chết dưới cội đào
Khóc ta xin nhỏ lệ vào thiên thu.

www.vietnamvanhien.net